

Ige:

L: ApCsel. 8,32-35

Az Írásnak az a szakasza, amelyet olvasott, ez volt: „Amint a juhok levágni viszik, és amint a bárány néma a nyírója előtt, úgy nem nyitja meg a száját. A megaláztatásért elvételét róla az ítélet, nemzetségét ki sorolhatná fel? Mert élete felvitetik a földről.” Az udvari főember megkérdezte Fülöptől: „Kérlek, kiről mondja ezt a próféta? Önmagáról vagy valaki másról?”

Fülöp beszélni kezdett, és az Írásnak ebből a helyéből kiindulva hirdette neki Jézust.

T: Gal 5,22-23 A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívésség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.

---

1. Igaz, hogy minden hasonlat sántít egy kicsit, de egy történettel szeretném kezdeni. A történet az erő szelídségéről szól.

Egyszer volt egy kamionsofőr. Minden héten ugyanazon az úton haladt, és szállította az árut. Minden alkalommal ugyanannál az étteremnél állt meg, hogy megebédeljen. Egyik nap szintén beért kedvenc éttermébe, és leült a kedvenc helyére nem messze az ajtótól. Megrendelte szokásos menüjét, és enni kezdett.

Amíg ebédelt, egyszer csak nagy porfelhő közeledett és dübörgés hallatszott. Majd leparkolt a kamion közelében 12 gyönyörű szép Harley Davidson motor. A motoros banda szöges bőrnadrágban és fekete bőrdzsekiben besétált a vendéglőbe. Azonnal észrevették a vékony testalkatú fiatal embert, aki az ajtó mellett ebédelt. Amint beléptek, azonnal kötekedni kezdtek vele. Majd az asztalon levő pohárból az üdítőt a fejére öntötték. A férfi látszólag nem törődött az egésszel, mert egy szót sem szólt.

Ezután az egyik bandatag belenyúlt a tányérjába, és a kezével belemarkolt a krumplipürébe, és a férfi fejére lapította. De ő még ekkor sem szólt semmit. Nemsokára befejezte az ebédjét, egy szó nélkül kifizette az ebédjét, és kiment.

A banda egyik tagja erre azt mondta: „Micsoda gyáva féreg! Nem is igazi férfi!” Erre a banda tagjai kajánul röhögtek.

Pár pillanat múlva valami furcsa zaj hallatszott a parkolóból. Majd megszólalt a vendéglős: „Nemcsak nem igazi férfi, de nem is tud vezetni. Éppen most hajtott át a parkoló motorokon a kamionjával.”

2. A szelídség szó a **kézben tartott erőt** jelenti az Újszövetségben. Az az igazán erős ember – szokták mondani – aki saját magán tud uralkodni. A Biblia csak két embert nevez szelídnek: Jézust és Mózeszt, pedig egyikük sem volt gyenge ember.

A Filippi 4,5-ben ezt olvassuk: „*A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt.*” És ezt az Igét sokan már nagyon régóta ismerjük. De vajon elgondolkoztunk már azon, hogy mit jelent a gyakorlati életben a szelídség? Hogyan tudunk szelídek lenni? Én őszintén megvallom, hogy nem mindig sikerül szelídnek lennem. Bár próbálom a szelídséget naponta megélni, de néha nem sikerül.

3. Ha teremni szeretnénk a szelídség gyümölcsét, akkor legyünk megértőek, ne pedig követelőzőek!

♣ Mit jelent ez? Egy példát hadd mondjak el. Van egy ismerősöm, aki mindig azon bosszankodott egy időben, hogy az újságkihordó nem mindig hozta meg reggel 7 óra előtt az aznapi újságot, és volt, amikor csak 9-10 óra tájban ért oda az újság. Tudom, mert elmondta, hogy nagyon sokszor kérdőre és felelősségre vonta az újságkihordót, hogy neki az a dolga, hogy időben ott legyen az újság, meg hogy ő ezért a szolgáltatásért fizet, ezért neki ez jár. Stb, stb.

Testvérek! Nagyon nem mindegy, hogyan bánunk azokkal az emberekkel, akikkel naponta összefutunk, keresztezzük egymás útját. Durvák vagyunk és követelőzőek? Közömbösek és személytelenek vagyunk, mintha ezek az emberek csak azért léteznek, hogy nekünk meglegyen a kényelmünk?

Egy étteremben, vagy egy üzletben minden bizonnyal jogos az elvárásunk, hogy legyenek velünk szemben udvariasak a pincérek és az eladók. De mennyivel szívesebben és őszintébben teszik, ha az udvariassággal, a szelídséggel megelőzzük őket. Gyakran egy-egy kedves szóval többet lehet elérni, mint a borralalóval, mert mindenkinek nagyon fontos, hogy emberszámba vegyék. És sajnos, ezt kapják meg ma a legkevésbé a munkahelyen az emberek.

Mindezek előtt nem szabad azt elfelejteni, hogy legelőször és legutoljára otthon kell szelídnünk lennünk.

♣ Másik nagyon gyakran előforduló élethelyzet, hogy valakinek nem helyeseljük az életvitelét, vagy helytelenítjük cselekedeteit. Ez persze önmagában még nem baj. A baj akkor kezdődik, ha úgy kezdünk el viselkedni, mint Jónás.

Jónás elment Ninivébe, és ott Isten parancsára ítéletet hirdetett. Még 40 nap és elpusztul a város az emberek bűne miatt. Majd biztonságos távolságban a várostól kényelmesen elhelyezkedett, hogy lássa a pusztulást, Isten ítéletét. Szinte halljuk, amint azt mondogatja magában: „Én megmondtam, hogy ennek nem lesz jó vége. Most aztán várhatjátok Isten súlyos ítéletét! Majd legközelebb hallgattok rám!”

De Isten nem szereti, ha az ember kárörvendő. És Ő meglátta azt, hogy az emberek Ninivében megbánták bűneiket, ezért nem hajtotta végre a kimondott ítéletet.

Amikor kísértést érzel arra, hogy ítéletet mondj a másik ember felett, akkor jusson eszedben, hogy Isten mennyi mindent megbocsátott már neked!

♣ Az utolsó gyakran előforduló szituáció, hogy valakivel nem értünk egyet, más a véleményünk. Mit lehet ilyenkor tenni? Mi a helyes magatartás?

Vannak olyanok, akik minden áron igyekeznek elkerülni a konfliktusokat, azt, hogy hangot adjanak saját véleményüknek, és ezzel ellent mondjanak a másik embernek. Ez egyszerűen lehetetlen magatartás. Ezzel előbb-utóbb saját magával kerül ellentétbe, ellentmondásba az ember.

Mások gyökeresen ellentétesen reagálnak ilyenkor. Hevesen vitatkoznak, és gyakran haragosan mondják el a véleményüket.

Mind a két válasz hibás. Isten azt várja el tőlünk, hogy indulat, harag és heveskedés nélkül válaszoljunk. Nem szabad önmagunkat föladni, ugyanakkor válaszunk, reakciónk legyen szelíd. Ahogy a Péld 15,1 mondja: „*A higgadt válasz elhárítja az indulatot, de a bántó beszéd haragot támaszt.*”

Vannak olyan viták, amik igazán feleslegesek, meddő vitatkozások. És éppen ezek azok a viták, amelyekbe oly szívesen belebonyolódunk. Gyakran vitatkozik ilyen dolgokon két ember, hogy valami melyik évben történt, vagy a TV-bemondónak illet-e a nyakkendője a zakójához vagy nem. Az ilyen dolgokból nem érdemes ügyet csinálni. Ennél sokkal fontosabb kell, hogy legyen számunkra az, amit az Ige mond nekünk: „*A ti szelídségetek legyen ismert minden ember előtt.*” Fil. 4,5

Sok példát lehetne felsorolni arra, hogy a keresztyénség történetében hányan voltak a szelídségnek olyan példái, akikre mind a mai napig emlékeznek az emberek. Lehetne megemlíteni Teréz anyát, Gandhit vagy Nelson Mandelát is. Az ő példájukra mindig jó ránézni. Azonban a legteljesebb módon Jézus élte meg a szelídséget. Mert születésétől kezdve üldözték. Nagy Heródes király halálra kerestette a Betlehemi Gyermeket. Majd nyilvános szolgálata idején a farizeusok és az írástudók folyamatosan keresték annak lehetőségét, hogy kivégeztessék Őt. Végül a Nagytanács halálra ítélte, és Ő mindvégig szelíden tűrte, hogy beteljesedjenek rajta az írások, a bibliai jóvendölések.

Vegyünk azért a mi Megváltó Urunkról példát, és teremjük a szelídség gyümölcsét az Ő örömére és dicsőségére! Ámen.

Áldás: Jak. 1,21

Ezért tehát vessetek el magatoktól minden tisztátalanságot és a gonoszság utolsó maradványát is, és szelíden fogadjátok a belétek oltott ígét, amely meg tudja tartani lelketeket.